

Arrest

nr. 171 629 van 11 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat LEBOEUF loco advocaat S. SAROLEA en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het district Paghman (provincie Kabul), waar u samen met uw ouders, vier broers en twee zussen woonde. U bent Pashtun en soennitisch moslim. In 1388 (2009) studeerde u af van de 'Mahmoud Hotaki' middelbare school in Kabul-stad. Nadien ging u aan de slag in de bouwsector in Kabul-stad. U werkte respectievelijk bij een bedrijf genaamd MICK(2009) en een bedrijf genaamd 'Pamir Phil Construction' (2010-2011). Toen dit laatste bedrijf zijn project verloor werd u werkloos. In de daarop volgende jaren had u geen andere jobs meer.

U bent opgegroeid met problemen. Sinds uw geboorte heeft u nooit één goede dag in uw leven gekend. Voor uw vertrek had u voornamelijk problemen door uw job, omdat u vroeger voor buitenlandse bedrijven werkte. Ook had u problemen omdat uw vader als chauffeur voor een christelijk bedrijf

(‘Church World Service’) werkte. Uw vader werkte voor Church World Service (CWS) van 25 april 2004 tot en met 15 december 2014. In de laatste 6, 7 of 8 maanden dat u in Afghanistan verbleef (oftewel begin 2015) ontdekte men dat uw vader voor Church World Service had gewerkt. Bepaalde groepen (‘jihadi’s’, ‘mullahs’) maakten hier problemen van omdat zij een haat jegens buitenlanders en christenen dragen. Sinds dat men wist dat uw vader voor CWS had gewerkt begon men u een ‘christen’ te noemen. Dit gebeurde nooit persoonlijk, maar altijd via andere mensen. De problemen werden elke dag ernstiger. U hoorde altijd dat mensen zeiden dat u bekeerd was, dat u een christen was. Deze mensen zeiden ook dat uw leven ‘haram’ (verboden) voor u was. U en uw vader hoorden vele slechte woorden vanuit de gemeenschap van uw dorp. Uw vader trok van Paghman naar Jalalabad (provincie Nangarhar). U kon het niet meer verdragen en wilde ook de confrontatie met deze mensen niet aangaan. Voordat men in actie kwam tegen u nam u het initiatief om Afghanistan te verlaten. De datum dat u Afghanistan verliet is onbekend. Op 6 oktober 2015 kwam u aan in België. Uw reis nam ongeveer 25 à 30 dagen in beslag. Op 12 oktober meldde u zich aan bij de Belgische asielinstanties en verklaarde u zichzelf vluchteling.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u documenten voor met betrekking tot uw tewerkstelling voor het bouwbedrijf Pamir Phil Construction, twee certificaten in verband met uw vaders werk voor Church World Service en een kopie van uw ‘taskara’ of identiteitsbewijs.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS vervolging te vrezen omdat u voor buitenlandse bedrijven heeft gewerkt en omdat uw vader bij de organisatie Church World Service (hierna: CWS) tewerkgesteld was. Vooreerst dient echter te worden vastgesteld dat u tijdens uw eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) enkel de job van uw vader als oorzaak van uw problemen aanhaalde (zie vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ op 17 oktober 2015). Op geen enkel moment maakt u alhier gewag van uw eigen werkzaamheden voor buitenlandse bedrijven. Deze omissie op zich is al hoogst opmerkelijk.

Bovendien, wanneer we uw verklaringen ten aanzien van het CGVS volgen, bent u sinds 2011 niet meer professioneel actief geweest voor een buitenlands bedrijf (CGVS p. 5) en heeft u Afghanistan pas in 2015 verlaten (CGVS p. 18). Het feit dat er vier jaar verstreken is tussen uw laatste tewerkstelling en uw vlucht uit Afghanistan maakt het onmiddellijke verband tussen uw beweerde vrees voor vervolging en uw eigen professionele activiteiten zeer onwaarschijnlijk. Het feit dat u tijdens het gehoor ook enkel spreekt over dreigementen gedurende recente jaren of zelfs maanden, en geen enkel dreigement of incident aanhaalt dat gebeurde ten tijde van uw eigen tewerkstelling, laten sterk vermoeden dat u uw voormalige professionele activiteiten voor buitenlandse bedrijven enkel heeft willen gebruiken om uw asielmotieven kracht bij te zetten.

Verder zijn uw verklaringen met betrekking tot de problemen die voortvloeiden uit de tewerkstelling van uw vader uitermate vaag, alarmerend inconsistent en absoluut niet doorleefd. U stelt dat uw vader van 2004 tot 2014 voor CWS werkte (CGVS p. 10) en dat hij hier stopte met werken omdat het kantoor van CWS in Kabul gesloten werd omwille van veiligheidsredenen (CGVS p. 12). Op de vraag sinds wanneer men u christen begon te noemen, antwoordt u eerst dat dat sinds “zes, zeven of acht maanden” zo was (CGVS p. 13). Dit zou, gezien u Afghanistan in september zou verlaten hebben, in principe neerkomen op het begin van het jaar 2015. Wanneer u echter gewezen wordt op het feit dat uw vader eind 2014 stopte met werken voor CWS, en u vervolgens gevraagd wordt of men u dan pas christen begon te noemen toen uw vader in feite niet meer voor deze organisatie werkte, wijzigt u uw verklaringen en stelt u dat men toen uw vader nog voor CWS werkte reeds dacht dat hij zich bekeerd had tot het christendom (CGVS p. 13). U kan echter helemaal niet aangeven wanneer uw vader dan precies voor het eerst van christelijke sympathieën beschuldigd werd (CGVS p. 13), een nochtans ernstige en aangrijpende betichting voor een moslim, zeker in het kader van de traditionele Afghaanse maatschappij. Daarenboven was uw vader reeds sinds 2004 voor CWS actief, en is het dan ook opmerkelijk dat u pas tien jaar later van banden met het christendom werd beschuldigd. Dit alles komt weinig geloofwaardig over.

Ook op de vraag waarom u Afghanistan pas in september 2015 heeft verlaten, hoewel de beweerde beschuldigingen en dreigementen volgens de verklaringen die u net had gedaan al minstens sinds 2014 bezig waren, kan u geen helder antwoord geven. Integendeel, op dat moment beweert u dan weer dat men zich pas sinds zeven of acht maanden (wat opnieuw zou verwijzen naar begin 2015) echt realiseerde dat uw vader voor CWS werkte, wat voordien niet het geval was (CGVS p. 16).

Wanneer u opnieuw geconfronteerd wordt met het feit dat uw vader in die periode eigenlijk niet meer voor CWS werkte, lijkt u het helemaal niet meer te weten en zegt u dan weer dat "het geen geheim was waar uw vader werkte" en begint u opeens bizar genoeg over een tv-show in Afghanistan te praten (CGVS p. 16). Wanneer u nadien opnieuw gevraagd wordt naar de exacte evolutie van deze beschuldigingen van christendom, lijkt u de vraag een tweede maal te willen ontwijken en begint u weer over de algemene problemen van christenen in Afghanistan. Pas wanneer u er uitdrukkelijk op gewezen wordt dat dit de vraag niet was en dat het om uw persoonlijke situatie gaat, antwoordt u dat men vóór die zeven of acht maanden voor uw vertrek (oftewel voor begin 2015) niet wist wat uw vader deed en dat het bijgevolg ook geen probleem was (CGVS p. 17). Er kan niet anders dan opgemerkt worden dat u, op een hele eenvoudige en cruciale vraag met betrekking tot de kern van uw asielrelaas, maar liefst vier keer uw verklaringen aanpast en u dan per slot van rekening nog niet op de vraag antwoordt. Daarnaast is het feit dat uw vader tien jaar voor een bedrijf kan werken zonder dat zijn omgeving hier ook maar iets over weet - gebaseerd op uw laatste verklaring hieromtrent - hoogst merkwaardig. Het feit dat men uiteindelijk te weten kwam wat uw vader precies deed net nadat hij hiermee gestopt was lijkt een al even sterk toeval. Bovendien weet u vreemd genoeg niet hoe men te weten kwam dat uw vader voor CWS werkte, meer nog, u ontwijkt deze vraag in eerste instantie alweer door over de algemene situatie te beginnen uitweiden (CGVS p. 16 en 17), en kan u al evenmin een concreet antwoord geven op 'hoe' de situatie voor u dan precies veranderde (CGVS p. 17).

Wie u precies bedreigde lijkt een al even moeilijke vraag. U vernoemde twee maal een zekere S. en M., maar wanneer u naar meer informatie over hen gevraagd wordt, blijft u opnieuw extreem vaag en inconsistent. In de eerste plaats stelt u dat zij zowel "de regering" als "taliban" zijn, maar noemt u hen ook "maffia" en "gewapende mannen". Alsof u beseft dat uw verklaringen nergens op slaan corrigeert u nadien zichzelf en zegt u dat u niet weet of ze taliban zijn, of wie zij eigenlijk überhaupt zijn (CGVS p. 12). Wanneer S. en M. later tijdens het gehoor opnieuw ter sprake komen stelt u dan weer dat zij "tot een partij" behoren en dat S. ooit lid van het parlement was. Welke partij weet u echter niet, en wanneer dit precies was evenmin (CGVS p. 17). Ook op andere momenten slaagt u er niet in om een concreet beeld te scheppen van uw vervolgers. Uw verklaringen variëren van "iedereen, mensen die rondom ons leefden" (CGVS p. 12), tot "het hele dorp" (CGVS p. 13), naar "slechte mensen", en "ik weet niet wie ze zijn, ze zijn van overal" (CGVS p. 14). Wanneer u uiteindelijk gewezen wordt op het feit dat u toch minstens iets moet weten over de mensen die u bedreigden en waarom u tenslotte uw land ontvlucht hebt, begint u opnieuw over de algemene situatie van Afghanen die met christenen gewerkt hebben en stelt u tussendoor dat u "niets kan zeggen over de mensen die u lastig vallen" (CGVS p. 14). Daarenboven kan u evenmin concretiseren waar u juist bedreigd werd. U stelde tijdens het gehoor namelijk spontaan dat dit "overal waar u ging" gebeurde. Wanneer u gevraagd wordt waar dit dan precies was, ontwijkt u opnieuw de vraag doelbewust door in het algemeen over mensen die voor christenen werken te beginnen praten. Wanneer u nogmaals gewezen wordt op het feit dat het om uw persoonlijke situatie gaat, verklaart u dat dit gebeurde zowel in uw dorp als buiten uw dorp als in de stad was, in feite overal waar u was. Op de vraag om welke andere dorpen en steden het dan ging wijzigt u dan plots weer uw verklaringen en stelt u dat u eigenlijk niet zo veel naar buiten ging en dus niet kan zeggen om welke dorpen of steden het ging, en dat u het meestal in uw eigen dorp hoorde (CGVS p. 12 en 13).

Nog frappanter zijn uw verklaringen met betrekking tot de dreigementen op zich. Wanneer dit voor het eerst ter sprake komt op het CGVS stelt u: "Het was elke dag, elk uur, elke minuut wanneer ze ons zagen zeiden ze dat we christen geworden waren en dat wij voor hen werkten" (CGVS p. 12). Ook tijdens het gehoor op DVZ gaf u reeds aan dat u "verschillende keren persoonlijk bedreigd werd". U voegde daar bovendien aan toe dat het mondelinge waarschuwingen waren, en dat men u op straat zei dat u "de zoon van een bekeerde moslim was" (zie vragenlijst DVZ). Wanneer u echter op het CGVS gevraagd wordt sinds wanneer u persoonlijk een christen genoemd werd, beweert u opeens dat niemand dit ooit rechtstreeks aan uzelf gezegd heeft, maar dat u dit gewoon "van iedereen hoorde" (CGVS p. 15). Geconfronteerd met de flagrante discrepantie tussen uw verklaringen bij DVZ en op het CGVS, stelt u simpelweg dat u dit niet zo gezegd heeft en houdt u vast aan het feit dat niemand dit ooit rechtstreeks tegen u gezegd heeft (CGVS p. 16). Op de vraag wie dan wanneer zulke dingen over u zei beweert u al even oppervlakkig dat dit op "sommige evenementen en bijeenkomsten" was (CGVS p. 17) en dat u dit "hoorde van mensen in uw gebied" (CGVS p. 18). Ook omtrent de huidige situatie van uw vader, die tenslotte de bron van alle problemen is en nota bene zelf ook gevaar zou lopen, meer nog dan u zelf, kan u geen duidelijkheid scheppen. U verklaarde dat uw vader een twee à drietal maanden na zijn ontslag bij CWS Paghman verliet. U weet echter bizar genoeg niet waar hij naartoe is gegaan (CGVS p. 13), beweert dat u dit nooit gevraagd heeft aan uw moeder en weet evenmin of uw moeder nog contact met uw vader had na zijn vertrek (CGVS p. 14). U denkt dat uw vader in Jalalabad zit, maar weet dit niet zeker ondanks het feit dat u hem ongeveer twee à drie weken eerder nog zou gecontacteerd hebben in verband met documenten. De verklaring dat u hem niet eens gevraagd

heeft waar hij, die tenslotte de bron van alle problemen was en nota bene zelf ook gevaar liep, zich op dat moment bevond maakt de aannemelijkheid van uw relaas alleen maar kleiner (CGVS p. 7). Het feit dat u er niet in slaagt om concrete, consistente en degelijke verklaringen af te leggen over sinds wanneer u bedreigd werd, door wie, waar, hoe de situatie evolueerde, en nota bene ook nog over wat voor dreigementen u precies ervaarde, laat geen andere conclusie toe dan dat er niet de minste geloofwaardigheid kan gehecht worden aan uw asielmotieven en uw beweerde vrees voor vervolging.

De documenten die u voorlegde vermogen bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Bovendien blijkt uit de op het CGVS aanwezige informatie - die eveneens toegevoegd werd aan het administratief dossier (zie blauwe map) - dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde 'EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan - Security Situation' van januari 2016) blijkt dat

het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan.. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat er uit de provincie Kabul nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten. Het conflict gerelateerd geweld dat er plaatsvindt concentreert zich voornamelijk in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en aanslagen op de aanwezige veiligheidsdiensten, overheidsfunctionarissen, en politici. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het aantal te betreuren burgerslachtoffers zeer laag is.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 4-10 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 48-48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het “*administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen*” en van het “*administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt*”.

Volgens verzoeker wordt er in de bestreden beslissing geoordeeld dat de professionele activiteiten van hem en van zijn vader ongeloofwaardig zijn. Hij stelt dat hij werkte als tolk voor een bouwmaatschappij, Pamir Phil Construction Company, waar hij voornamelijk formaliteiten regelde voor Filipijnse, christelijke werknemer. Het bedrijf wordt bestuurd door een christelijke Filipijn samen met een Afghaan. Verzoekers vader werkte als bestuurder voor CWS, een christelijke ngo in Afghanistan. Hij wijst erop dat hij verschillende attesten en een professioneel kaartje heeft voorgelegd om de realiteit van de professionele activiteiten van hem en zijn vader te bewijzen. Onder verwijzing naar een reeks citaten uit het gehoorverslag meent verzoeker dat zijn verklaringen over zijn professionele activiteiten als tolk, de activiteiten van het bedrijf Pamir Phil Construction Company en de activiteiten van zijn vader consistent, precies en gedetailleerd zijn. Verzoeker verwijst ook naar rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens en meent dat verweerder voormelde documenten niet zomaar kon afwijzen en deze verder diende te onderzoeken. Onder verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie voert hij aan dat de appreciatie in de bestreden beslissing oppervlakkig is, hetgeen hij afleidt uit de zinsnede in deze beslissing dat hij sinds zijn geboorte nooit een goede dag in zijn leven heeft gekend, terwijl hij volgens hem een open en lachend mens is, gekend voor zijn dynamisme en de hulp die hij aan andere vluchtelingen biedt. Volgens hem werd een geïsoleerde verklaring uit zijn context gehaald om een vals, slecht beeld van hem te geven.

Waar in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat verzoeker sinds 2011 niet meer voor een buitenlands bedrijf actief is geweest, wijst verzoeker erop dat dit volledig tegenstrijdig is met het

standpunt dat zijn professionele activiteiten en deze van zijn vader ongeloofwaardig zijn. Tevens stelt hij dat hierbij geen rekening wordt gehouden met het feit dat zijn vader tot 2014 voor een christelijke ngo heeft gewerkt. Ook meent hij dat dit volledig ingaat tegen de informatie over de situatie van mensen die voor een christelijke organisatie of voor christelijke bedrijven werken of hebben gewerkt in Afghanistan. Hij stelt dat hij volgens extremistische moslims verraad heeft gepleegd en zich bekeerde tot het christendom. Hij verwijst naar een rapport van het US State Department van 14 oktober 2015. Hij wijst erop dat er regelmatig wetsvoorstellen zijn om strengere straffen op te leggen aan moslims die zich tot het christendom bekeren, inclusief de doodstraf, dat er in Afghanistan een algemeen klimaat van haat tegen christenen bestaat en dat christenen en iedereen die met hen samenwerkt daarom regelmatig worden aangevallen. Hij stelt dat bedrijven en ngo's die uit het Westen komen in het algemeen als een gevaar voor de Afghaanse maatschappij worden gezien, in het bijzonder christelijke ngo's.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de vraag wie verzoeker precies bedreigde, een moeilijke vraag is, stelt verzoeker als volgt: *"Het is toch heel simpel: verzoeker wordt aan geruchten geconfronteerd. Niemand durft hem frontaal zeggen dat hij zich tot Christendom heeft bekeerd. Maar Verzoeker word constant aan impliciete beschuldigingen geconfronteerd. Die impliciete beschuldigingen kwamen o.a. van de krijgsheren van zijn regio:*

[...]

Bovendien beweert verzoeker dat zijn vader aangevallen werd net voor zijn interview door het CGVS. Hij leerde het pas later. Zijn vader heeft een gebroken arm.

Tenslotte onderlijnt verzoeker dat de TV show waarover hij gedurende de interview sprak was de de programma van dhr N. op Nourin TV. Het is een heel bekend TV show in Afghanistan, die haat tegen christelijke ondernemingen verspreidt. Het toont aan dat haat tegen Christen in Afghanistan toeneemt."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een attest van het Rode Kruis (stuk 2), documenten betreffende de professionele activiteiten van hem en van zijn vader (stukken 3 en 4), een rapport van het US State Department van 14 oktober 2015 (stuk 5) en drie artikels (stukken 6-8).

Met een aangetekend schrijven van 9 juni 2016 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan* van 19 april 2016 (stuk 1) en zijn diploma's (stuk 2) (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing geen geloof wordt gehecht aan zijn professionele activiteiten en aan deze van zijn vader, dient vooreerst opgemerkt dat verzoeker hier een verkeerde lezing maakt van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt immers niet meteen getwijfeld aan het feit dat verzoeker voor een buitenlands bedrijf werkte en dat zijn vader als chauffeur werkte voor een christelijke ngo. Er wordt echter wel – terecht – opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst diende te ontvluchten omwille van problemen wegens de professionele activiteiten van hem en/of van zijn vader, gelet op (i) het feit dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van problemen omwille van zijn eigen professionele activiteiten voor buitenlandse bedrijven, (ii) het feit dat er vier jaren verstreken tussen zijn laatste tewerkstelling en zijn vlucht uit Afghanistan, terwijl hij zelf spreekt over dreigementen gedurende recente jaren of zelfs maanden, (iii) zijn vage, inconsistente en niet-doorleefde verklaringen met betrekking tot

de problemen die zouden voortvloeien uit de tewerkstelling van zijn vader, (iv) de vaststelling dat verzoeker Afghanistan pas verliet in 2015, terwijl zijn vader reeds sinds 2014 niet meer voor de christelijke ngo werkte, (v) de ontwijkende en vage antwoorden van verzoeker op de vraag naar de exacte evolutie van de beschuldigingen van bekering tot het christendom, (vi) verzoekers onvermogen om een precies antwoord te kunnen geven op de vraag naar wie hem precies bedreigde, (vii) verzoekers incoherente en niet-doorleefde verklaringen over de bedreigingen op zich, en (viii) het feit dat de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Waar verzoeker aanvoert dat onterecht een slecht beeld van hem wordt gegeven in de bestreden beslissing omwille van de zinsnede "*Sinds uw geboorte heeft u nooit een goede dag in uw leven gekend*", dient erop gewezen dat verzoeker dit zelf verklaarde tijdens zijn gehoor: "*Over het spreken van problemen, sinds mijn geboorte heb ik nooit een goede dag gezien, ik werd eigenlijk groot met problemen. Ik heb het gezegd mijn problemen, ik hoopte altijd een goede dag in het leven te hebben.*" (gehoorverslag CGVS, p. 10). Verzoeker brengt verder geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verder dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de activiteiten van verzoekers vader voor een christelijke ngo tot 2014. Waar verzoeker verwijst naar een rapport en enkele artikels (stukken 5-8), dient erop gewezen dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Tevens dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift nog steeds niet in slaagt een precies antwoord te geven op de vraag wie hem precies bedreigde. Hij herhaalt slechts enkele van zijn verklaringen zonder verder *in concreto* te duiden wie hem precies op welke wijze zou hebben beschuldigd van bekering tot het christendom. Waar verzoeker nog aanvoert dat zijn vader net voor het gehoor op het CGVS werd aangevallen en hierbij zijn arm brak, dient vooreerst vastgesteld dat verzoeker nalaat enige concrete uitleg te verschaffen over de wijze waarop hij dit nieuws zou hebben vernomen, over de precieze omstandigheden van de aanval en over de gevolgen ervan voor hem en zijn vader. Dit klemmt des te meer daar verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde dat hij niet weet waar zijn vader naartoe ging, dit nooit vroeg aan zijn moeder, niet weet of zijn moeder zelf nog contact heeft met zijn vader en niet eens aan zijn vader gevraagd heeft waar hij verblijft. Daarnaast dient opgemerkt dat het feit dat in een Afghaanse tv-show wordt opgeroepen tot haat tegen christenen op zich evenmin afbreuk doet aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing.

Verzoeker verduidelijkt niet op welke wijze het attest van het Rode Kruis (verzoekschrift, stuk 2) afbreuk zou kunnen doen aan de motieven in de bestreden beslissing. Wat betreft de documenten betreffende de professionele activiteiten van verzoeker en zijn vader (verzoekschrift, stukken 3 en 4), kan verwezen worden naar het hoger gestelde met betrekking tot de geloofwaardigheid van deze activiteiten. Deze documenten staven louter deze activiteiten, maar tonen geenszins aan dat verzoeker omwille hiervan problemen zou hebben gekend. De bij de aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 9) gevoegde diploma's (stuk 2) betreffen in feite slechts certificaten, waaruit evenmin kan worden afgeleid dat verzoeker in Afghanistan problemen zou hebben gekend omwille van de professionele activiteiten van hem of van zijn vader. De UNHCR *Eligibility Guidelines* van 19 april 2016 (aanvullende nota, stuk 1) bevatten opnieuw slechts algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, terwijl verzoeker zijn aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Dit blijkt overigens ook uit deze *Guidelines* zelf: "*Depending on the specific circumstances of the case*" (pagina 32).

Gezien het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde ‘EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan - Security Situation’ van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan.. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat er uit de provincie Kabul nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten. Het conflict gerelateerd geweld dat er plaatsvindt concentreert zich voornamelijk in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt

hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en aanslagen op de aanwezige veiligheidsdiensten, overheidsfunctionarissen, en politici. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het aantal te betreuren burgerslachtoffers zeer laag is.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Uit een lezing van de bij de aanvullende nota gevoegde UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 9) blijkt dat de hiervoor geciteerde analyse nog steeds correct en actueel is. Verzoeker brengt dan ook geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') onjuist of achterhaald zou zijn. Deze analyse wordt dan ook door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER